

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 15 listopada 1963 r.

Nr 85

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

408 — nr 347 z dnia 22 października 1963 r. w sprawie agrominimum	705
409 — nr 349 z dnia 22 października 1963 r. o przekazaniu spraw zaopatrywania ludności w wodę na terenie gromad do zakresu działania Ministra Rolnictwa	706

ZARZĄDZENIA:

410 — nr 121 Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1963 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia wykazów przedmiotów niezbędnych do utrzymywania i użytkowania środków transportowych	707
411 — Ministra Obrony Narodowej z dnia 24 października 1963 r. w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów nietypowych produkowanych przez przedsiębiorstwa państwowe i gospodarstwa pomocnicze podległe Ministrowi Obrony Narodowej na rzecz jednostek gospodarki społecznej	708
412 — Ministra Finansów z dnia 24 października 1963 r. w sprawie szczegółowych zasad finansowych w zakresie udzielania przez zakłady przemysłowe na rzecz zakładów przemysłowej służby zdrowia świadczeń związanych z opieką zdrowotną nad pracownikami	710
413 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 4 listopada 1963 r. w sprawie ustalenia zasad i trybu opracowania łowieckiego planu hodowlanego	711

408

UCHWAŁA Nr 347 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 października 1963 r.

w sprawie agrominimum.

W celu szybszego podniesienia kultury rolnej i wykorzystania rezerw produkcyjnych w indywidualnej gospodarce rolnej Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Zaleca się wprowadzanie we wszystkich indywidualnych gospodarstwach rolnych określonych zabiegów agrotechnicznych i zootechnicznych, zwanych dalej „agrominimum”.

2. Agrominimum może być określone dla całej gromady bądź też odrębnie dla poszczególnych wsi, przy czym w pierwszej kolejności należy obejmować nim te wsie, które wskutek niestosowania podstawowych zabiegów agrotechnicznych uzyskują niższe plony od przeciętnych.

§ 2. 1. Podstawowe zadania, które wchodzi w skład agrominimum, są następujące:

- 1) uprawianie całego posiadanego lub użytkowanego arealu ziemi, nadającego się do produkcji rolnej,
- 2) dokonywanie wymiany ziarna siewnego zbóż i sadześniaków ziemniaka w rotacji ustalonej gromadzkim planem nasiennym,
- 3) wykonywanie podorywek po sprzęcie zbóż oraz orek przedzimowych,
- 4) wapnowanie pól,
- 5) stosowanie mechanicznego siewu zbóż,
- 6) prawidłowe stosowanie nawozów mineralnych i staranne przechowywanie oraz wykorzystywanie obornika, a także produkcja kompostów,
- 7) stosowanie racjonalnych zabiegów pielęgnacyjnych na łąkach i pastwiskach oraz dokonywanie zbioru traw we właściwych dla danego rejonu terminach,
- 8) utrzymywanie zwierząt i pomieszczeń, w których są one przetrzymywane, w należytych warunkach higienicznych,

2. Wykaz zadań wymienionych w ust. 1 może być zmieniany w zależności od warunków terenowych i poziomu kultury rolnej na wsi.

3. Niezależnie od zadań wchodzących w skład agrominimum pozostają w mocy ustawowe obowiązki, które ciąży na indywidualnych gospodarstwach rolnych w zakresie zwalczania chwastów, chorób i szkodników roślin oraz w zakresie utrzymywania w należytych stanie urządzeń wodno-melioracyjnych.

§ 3. 1. Agrominimum dla całej gromady bądź też odrębnie dla poszczególnych wsi uchwala gromadzka rada narodowa na wniosek komisji rolnictwa i zaopatrzenia ludności, uzgodniony z agronomem gromadzkim oraz zarządami kółek rolniczych.

2. Zadania agrominimum powinny być podane do wiadomości przez przewodniczącego gromadzkiej rady narodowej lub sołtysa wszystkim rolnikom na zebraniu wiejskim lub na zebraniu kółka rolniczego w obecności agronoma gromadzkiego.

3. Prezydium gromadzkiej rady narodowej powinno dążyć do spowodowania zobowiązania się rolników w gromadzie bądź wsi do wprowadzenia w swoich gospodarstwach agrominimum. Zobowiązanie powyższe może nastąpić w formie podpisania przez rolnika odpowiedniej listy pod wspólną deklaracją.

4. Kontrolę przebiegu i wyniki realizacji agrominimum w każdym gospodarstwie przeprowadzają komisje rolnictwa i zaopatrzenia ludności oraz wyznaczone przez prezydium gromadzkiej rady narodowej zarządy kółek rolniczych lub społeczne 3-osobowe zespoły pod nadzorem agronoma gromadzkiego.

5. Ocena zespołu dotycząca wywiązywania się poszczególnych rolników z zadań agrominimum powinna być przekazywana do biura gromadzkiej rady narodowej w celu ewentualnego wykorzystania w sprawach wymienionych w § 4.

§ 4. 1. Ministrowie Rolnictwa, Finansów oraz Przemysłu Spożywczego i Skupu wydają odpowiednie zarządzenia przewidujące, iż wsie, które w pełni wykonują zadania agrominimum, mają pierwszeństwo do:

- 1) uwzględnienia ich przy zawieraniu umów kontraktacyjnych,
- 2) otrzymywania kredytów na założenie potrzebnych w gromadzie punktów kopulacyjnych i gniazd reprodukcyjnych,
- 3) otrzymania przydziałów materiałów budowlanych itp. środków produkcyjnych,
- 4) otrzymywania pomocy maszynowej i środków transportowych ze strony państwowych ośrodków maszynowych i kółek rolniczych,
- 5) otrzymywania kredytów na intensyfikację produkcji rolniczej.

2. Gromady i wsie, które w wyniku wykonania zadań agrominimum w sposób wyraźny podnoszą przeciętne wyniki produkcji rolniczej, zostaną w pierwszej kolejności włączone do planów inwestycyjnych w zakresie melioracji, elektryfikacji i zaopatrzenia w wodę.

§ 5. 1. Prezydium powiatowych rad narodowych udziela prezidiom gromadzkich rad narodowych oraz agronomom gromadzkim wszelkiej pomocy przy wprowadzaniu i wykonywaniu agrominimum, a w szczególności w:

- 1) typowaniu gromad i wsi, w których w pierwszej kolejności należy wprowadzić agrominimum,
- 2) konkretyzowaniu zadań wchodzących w skład agrominimum,
- 3) stosowaniu metod i środków akcji propagandowej w celu upowszechnienia i masowego wprowadzenia agrominimum,

- 4) przeprowadzaniu kontroli wykonywania i dokonywania oceny wyników realizacji agrominimum,
- 5) załatwianiu spraw, wymienionych w § 4,
- 6) zapewnieniu środków finansowych i materiałowych na cele związane z wykonaniem agrominimum.

2. Prezydium wojewódzkich i powiatowych rad narodowych powinny spowodować dokonanie raz w roku na sesjach swych rad narodowych oceny realizacji zadań agrominimum w poszczególnych powiatach i gromadach oraz działalności w tym zakresie prezidiów gromadzkich rad narodowych, komisji rolnictwa i zaopatrzenia ludności gromadzkich rad narodowych, agronomów gromadzkich i kółek rolniczych.

3. Prezydium powiatowych rad narodowych powinny przewidzieć wyróżnienie w postaci nagród w naturze (ziarno siewne, zwierzęta hodowlane, narzędzia rolnicze) oraz w postaci dyplomów i odznak dla kółek rolniczych i tych rolników, którzy po zastosowaniu agrominimum wyraźnie podnieśli poziom produkcyjny swych gospodarstw.

4. Nazwiska nagrodzonych i ich wyniki produkcyjne oraz nazwiska tych wszystkich rolników, którzy wykonali agrominimum w całości, powinny być podawane do wiadomości całej gromady bądź wsi.

§ 6. 1. W celu rozwinięcia akcji upowszechniania agrominimum agronomowie gromadzcy powinni omawiać zagadnienia związane z agrominimum na zebraniach gromadzkich, posiedzeniach kółek rolniczych, spotkaniach wiejskich oraz w toku szkolenia zimowego rolników. Kółka rolnicze powinny dążyć do zapewnienia należytej frekwencji na zebraniach szkoleniowych.

2. Szczegółowe zadania agronomów gromadzkich oraz zasady współdziałania w zakresie agrominimum z kółkami rolniczymi określi instrukcja Centralnego Związku Kółek Rolniczych, wydana w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

409

UCHWAŁA Nr 349 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 października 1963 r.

o przekazaniu spraw zaopatrywania ludności w wodę na terenie gromad do zakresu działania Ministra Rolnictwa.

W celu stworzenia warunków do koordynacji rozwoju rolnictwa oraz ścisłego powiązania realizacji inwestycji w zakresie urządzeń zaopatrujących wieś w wodę na potrzeby ludności i na potrzeby produkcji rolnej, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Zaopatrywanie ludności w wodę na terenie gromad, w szczególności sprawy budowy (rozbudowy, odbudowy), utrzymania i eksploatacji urządzeń służących do tego celu, należące dotychczas do zakresu działania Ministra Gospodarki Komunalnej, przechodzą do zakresu działania Ministra Rolnictwa, w drodze odrębnego rozporządzenia Rady Ministrów.

2. W zakresie działania Ministra Gospodarki Komunalnej pozostają nadal sprawy zaopatrywania ludności gromad w wodę z urządzeń zbiorowych i grupowych w przypadku, gdy:

- 1) urządzenia te służą równocześnie do zaopatrywania w wodę ludności miast i osiedli,
- 2) uchwała Rady Ministrów nakłada obowiązek budowy, utrzymania i eksploatacji danego urządzenia na organy gospodarki komunalnej.

3. W zakresie spraw objętych ust. 2 do zadań Ministra Rolnictwa należy jednakże:

- 1) opracowywanie założeń programowych dotyczących potrzeb wodnych ludności gromad i rolnictwa,
- 2) zapewnienie środków na budowę urządzeń w wysokości odpowiadającej ilości wody, przewidywanej dla potrzeb ludności gromad i rolnictwa,
- 3) zapewnienie wykonawstwa dla celów budowy urządzeń w odpowiednim stosunku do potrzeb ludności gromad i rolnictwa.